

Mărturie

Logodna – perioadă de pregătire pentru căsătorie

Mă numesc Luciana Patrașcu și împreună cu logodnicul meu, Iulian Bejan, din București, ne pregătim să devenim soț și soție pe 31 august 2013 prin celebrarea Sacramentului căsătoriei. Prin această mărturie vrem să împărtășim despre experiența minunată pe care am trăit-o în pregătirea pentru căsătorie în Comunitatea Magnificat. Chiar dacă la început părea a fi un drum destul de lung, parcurgându-l ni s-a părut foarte scurt, deoarece a fost un drum dinamic, plin de surprize și descoperiri. Ne-a ajutat foarte mult să ne descoperim, să vedem cine suntem cu adevărat, pentru ce am fost creați.

Domnul ne-a venit în întâmpinare cu acest drum de pregătire pentru căsătorie pe care l-am parcurs de-a lungul logodnei noastre în cadrul Comunității Magnificat împreună cu îndrumătorul nostru, parcurgând un curs numit „Pregătirea pentru căsătorie”. Cursul a durat 4 luni de zile și a fost format din 10 întâlniri. Pentru fiecare întâlnire am avut de pregătit o temă care necesita să răspundem individual în scris la anumite întrebări și apoi să împărtășim răspunsurile între noi, uneori să luăm anumite decizii sau să reflectăm la anumite aspecte ale vieții noastre sau ale vieții de căsătorie care ne așteaptă. Întrebările erau foarte provocatoare și fiecare reflecta singur și răspundea la acele întrebări. După aceea, noi logodnicii, ne confruntam împreună, împărtășeam fiecare ce a scris și dacă unul din noi dorea să i se explice mai bine o anumită întrebare primea în deplină libertate răspunsul. Pot spune că aceste întrebări ajutătoare de cunoaștere au aprins, au dat viață relației noastre. Eram așa dornici să vedem ce a scris celălalt, cum este celălalt, să îl descoperim mai repede. Partea cea mai frumoasă după împărtășirea noastră era momentul când noi doi mergeam și împărtășeam și cu îndrumătorul ceea ce am descoperit, ce am trăit, dacă au apărut neînțelegeri, întrebări, și astfel noi puneam în lumina Domnului viețile noastre (mulțumim Domnului pentru această binecuvântare care este îndrumarea pe care ne-a oferit-o) și aveam siguranța că suntem pe drumul cel bun. Împărtășirea cu îndrumătorul ne ajuta să vedem mai clar punctul de vedere al Domnului și al învățăturii Bisericii Catolice în fiecare aspect al vieții de căsătorie și să vedem totodată punctele noastre puternice și slabe, precum și aspectele în care mai aveam de crescut în relația noastră.

Vom prezenta în cele ce urmează subiectele abordate în cadrul celor zece tematici, precum și modul în care acestea ne-au adus o înțelegere nouă și mult mai profundă asupra lucrurilor.

- 1. Trecutul meu** – În această sesiune am împărtășit despre trecutul personal și despre mediul în care am crescut (mediul social, economic, spiritual, emoțional în care ne-am format, evenimentele care ne-au marcat, relația cu părinții, rănilor dobândite în familie sau lucrurile bune moștenite de la părinții și familiile noastre).

L: Am înțeles că fiecare dintre noi avem diferite lucruri (atitudini, percepții, moduri de a interpreta realitatea) care provin din acest trecut personal și care se pot manifesta în prezent. Cunoșcând fiecare trecutul celuilalt, am înțeles că nu trebuie să ne judecăm unul pe altul atunci când ne confruntăm cu anumite reacții negative ale celuilalt care pot apărea în anumite situații, ci să reflectăm de unde provin, să avem înțelegere, și fiecare să-l ajute pe celălalt să vadă prezentul în mod corect, nu din prisma experiențelor din trecut. Pe mine personal această sesiune m-a ajutat foarte mult să mă cunosc mai bine, să-l cunosc mai bine pe logodnicul meu, și să înțeleg mai bine ce înseamnă sacramentul căsătoriei din perspectiva lui Dumnezeu, perspectiva pe care doresc să o urmez în viața mea de căsătorie.

I: Pentru mine a fost o mare provocare să parcurg trecutul (al meu a fost unul mai tumultuos). Am reușit încă odată să mă descopăr, să văd planul Domnului cu mine, ce a făcut El cu viața mea. Aspectul cel mai important a fost să descopăr trecutul logodnicei, să descopăr mediul în care a crescut, să-i descopăr părinții, modul lor de a fi, educația pe care au impregnat-o în viața ei și nu numai, să descopăr și modul cum ea s-a relaționat din punct de vedere spiritual, care au fost obstacolele, dar și cum Domnul a lucrat în viața ei. Împărtășind acest trecut al ei împreună cu îndrumătorul am descoperit o rană pe care ea a primit-o în copilărie de la părinți. Ea avea nevoie să își exprime părerea, punctul de vedere. Eu mi-am luat un angajament vis-a-vis de această nevoie de exprimare, de a fi ascultată și de a discuta despre părerea ei și să nu conteze numai părerea mea (recunosc că de multe ori ne-am ciocnit în acest aspect și nu știam ce să fac, cum să reacționez, mai ales că eu îmi impuneam punctul de vedere chiar deveneam foarte autoritar). Vreau să completez un aspect: noi în trecut vorbisem de trecutul nostru, dar sincer nu am reușit să intrăm în acea profunzime așa cum ne-a ajutat această pregătire care ne-a provocat la diverse întrebări la care noi nici nu ne gândeam.

2. Marile speranțe – În această sesiune am împărtășit despre așteptările pe care le avem fiecare de la viața de căsătorie (luarea deciziilor, administrarea banilor, împărțirea sarcinilor de gospodărie, creșterea și educarea copiilor, timpul de recreere, viața socială, viața spirituală, relația intimă).

L: Eu am înțeles că este foarte important să avem mereu curajul de a împărtăși celuiilalt așteptările proprii în cele mai mici lucruri, dar și în cele importante. Nu trebuie să ne supărăm atunci când vom descoperi că avem păreri diferite și este normal să nu cădem mereu de acord. Pentru a ajunge la un acord trebuie să fim deschiși, să comunicăm, să apelăm la îndrumător dacă este cazul, și mai ales cheia ieșirii din impas este să luăm deciziile în așa fel încât să avem în vedere binele celuiilalt (ieșirea din egoismul propriu).

I: După ce am împărtășit trecutul am pășit într-o altă aventură și anume provocarea de a discuta despre visele, speranțele pe care fiecare le are în căsnicie. În acest aspect am fost amândoi surprinși foarte plăcut să vedem că avem aceleași dorințe de planificare privind partea financiară, treburile gospodărești, câți copii să avem (amândoi suntem împotriva avortului și a metodelor contraceptive și de aceea în perioada logodnei am învățat Metodele Naturale acceptate de Biserica Catolică, mai exact metoda simpto-termică – Dr. Med. Joseph Rötzer), cum să-i creștem, cum să petrecem timpul liber, vacanțele, sărbătorile, cum va fi relația cu părinții. Am mai împărtășit și cum va fi viața spirituală în familie și amândoi ne-am dorit să fim o adevărată mărturie în lume ca și familie, să răspândim lumina și iubirea Domnului. Singurul aspect diferit din această sesiune a fost cel legat de relația intimă. Eu într-adevăr îmi creasem așteptări privind cât de des vor fi relațiile sexuale dintre noi. Eu credeam și îmi doream să fie cât mai des și am fost dezamăgit când am descoperit cu ajutorul îndrumătorului ca acest lucru nu este posibil. Recunosc că eu priveam diferit, dar nu știam că femeile sunt foarte diferite de noi bărbații privind viața sexuală. Îndrumătorul mi-a explicat foarte frumos cum este o femeie, cum se manifestă și ce anume trebuie eu să fac. A fost o mare binecuvântare, chiar mă gândeam câte conflicte s-ar fi creat între noi dacă nu aș fi avut parte de aceasta lămurire.

3. De ce să ne căsătorim? – În aceste sesiune am descoperit că oamenii se pot căsători din motivații greșite și că pot fi dezamăgiți profund descoperind că ceea ce ei au sperat de la căsătorie este o iluzie și nu le aduce împlinirea căutată (ex: căutarea fericirii, teama de a nu rămâne singur, împlinirea sexuală fără nicio limitare sau condiționare, acceptarea de către societate). Însă adevăratele scopuri lăsate de Dumnezeu pentru căsătorie sunt: *completarea reciprocă* (prin

asemănările și diferențele dintre noi), *deschiderea la viață spre a avea copii și a le transmite credința, și oglindirea chipului lui Dumnezeu în lumea în care trăim* (prin iubire, dedicare, iertare, unitate în relația noastră și față de ceilalți).

L: Am înțeles că nu trebuie să ne supărăm unul pe celălalt atunci când vom constata că suntem diferiți, că gândim diferit, că ne manifestăm sau acționăm diferit. Ci să vedem diferențele dintre noi ca pe o comoară, ca ceva care mă îmbogățește și mă completează. Am descoperit cu bucurie că atât pe mine, cât și pe Iulian ne-a atins în mod special acel scop al oglindirii chipului lui Dumnezeu în relația noastră și că amândoi avem dorința de a-l împlini cât mai mult.

I: După ce am împărtășit și visele, cu ajutorul Domnului am trecut la ***punera temeliei***. Încă de la început ne-a fost lansată provocarea cu întrebarea: ***De ce să ne căsătorim?*** O întrebare relativ simplă dar de o profunzime mult mai mare. Mulți aleg să se căsătorească dintr-un motiv foarte egoist, de a nu mai fi singuri. Alții cred că dacă se căsătoresc vor fi fericiți până la adânci bătrâneți, alții cred că odată cu căsătoria își vor satisface tot timpul dorința sexuală și nu vor mai cădea în păcatul necurăției (recunosc că și eu înainte am căzut în această gândire, crezând că odată căsătorit nu voi mai avea probleme, dificultăți). Apoi am reflectat foarte mult la această întrebare și am conștientizat că Domnul a creat căsătoria pentru ca cei doi să devină una, ca cei doi să-i reflecte chipul, să se completeze reciproc și să lase moștenire generației următoare principii de viață evlavioasă. Apoi am conștientizat că pentru a putea cu adevărat să pui o temelie solidă trebuie să îi cunoști celuilalt calitățile dar și defectele. Și să nu încerci să-l schimbi pe celălalt, ci să înveți să-l accepți și să-l iubești așa cum este. Eu tot timpul aveam tendința de a-l schimba pe celălalt, de a-i imprima *cică* principiile mele „sănătoase”. Oricum, după această sesiune, am descoperit că într-adevăr, dacă noi nu vom zidi casa pe Domnul, noi nu vom reuși să construim nimic. La cât de pregătit mă consideram înainte, acum parcă nu mai eram așa sigur că sunt pregătit. Asta pentru că eu mă încrezusem în forțele mele.

- 4. Ecuația lui Dumnezeu în căsnicie: $1 + 1 = 1$** – În această sesiune am descoperit că pentru a construi o unitate durabilă sunt necesare patru angajamente: 1/ a-l primi pe partener ca pe darul lui Dumnezeu pentru mine cu încredere deplină în Dumnezeu, așa cum Adam a primit-o pe Eva fără condiții chiar dacă nu știa nimic despre ea în momentul în care Dumnezeu i-a dăruit-o; 2/ a lăsa părinții, adică a rupe orice dependență materială sau emoțională, precum și preferința față de aceștia; 3/ a te lipi de partenerul/partenera ta prin angajamentul solemn de iubire, respect și fidelitate luat în ziua căsătoriei; 4/ a deveni un singur trup prin unirea persoanelor noastre în plan spiritual, uman, sexual, economic etc.

L: Ceea ce m-a atins în mod special a fost că *primirea și acceptarea* celuilalt sunt lucruri diferite. Primul pas este primirea, apoi vine acceptarea. Este foarte important a-l PRIMII pe celălalt așa cum este fără a încerca să-l schimb. Este necesar să împărtășesc ceea ce îmi doresc lăsând celuilalt libertatea de a-mi împlini sau nu acel lucru, și NU a încerca să-l manipulez (uneori, din teama că voi fi refuzată de Iulian în vreo dorință de-a mea, căutam modalități de a-i prezenta lucrurile “cosmetizate”, adică încercam să-l manipulez și mi-am dat seama că această atitudine a mea era greșită).

I: În această sesiune am descoperit și am conștientizat apoi un aspect foarte important, și anume că logodnica pe care eu o am ***este darul lui Dumnezeu***. Acest aspect m-a provocat foarte mult. Chiar apoi de multe ori mă minunam: ***Luciana este darul pe care Domnul mi l-a făcut mie***. Am început să mă analizez să văd cum o privesc pe Luciana. Chiar o priveam ca darul lui Dumnezeu? Din păcate nu o priveam ca pe un dar. Eram o fire posesivă, perfecționistă, manifestam multe reproșuri și am rănit-o de multe ori prin comportamentul meu, prin gesturile mele de

perfecțiune. *Darul nu poți să îl schimbi; trebuie să îl primești și să te bucuri de el, mai ales că este darul Domnului.* Mulțumesc Domnului că a purificat inima și mintea mea și am reușit să o văd pe Luciana exact ca pe un dar. Tot în acest aspect am conștientizat că dacă nu îl punem pe Domnul la baza relației noastre, nu vom reuși să construim nimic. Chiar ne-am lovit fiecare de diferite temeri, eu de teama de eșec, teama de a-mi lua un angajament. Am discutat despre aceste temeri, și împreună cu îndrumătorul am trecut peste ele reușind să-l punem pe Domnul ca piatra noastră de temelie.

- 5. Evaluarea relației** – În această sesiune am fost provocați să ne evaluăm relația din punctul de vedere al compatibilității spirituale (dacă fiecare l-am ales cu adevărat pe Domnul și dacă avem aceeași dorință de a-l cunoaște pe Domnul și de a-l urma) și al compatibilității umane (cât de bine ne cunoaștem, cât de mult reușim să ne completăm, dacă sunt lucruri care provoacă tensiuni, conflicte între noi). Totodată am căutat să vedem dacă nu cumva sunt prezenți în relația noastră factori care provoacă ceață și împiedică luarea corectă a deciziilor (de ex. gândirea idealistă, teama de eșec, teama de a-ți lua un angajament, activitatea sexuală care creează legături emoționale confuze ș.a..)

L: Această sesiune a scos la iveală faptul că deși niciunul din noi nu vedea piedici majore pentru continuarea relației (adică o incompatibilitate majoră spirituală sau umană), totuși existau câteva lucruri chiar profunde pe care aveam nevoie să le corectăm în relația noastră. Cu ajutorul îndrumării spirituale, am reușit să punem în lumina Domnului cu sinceritate acele lucruri care nu mergeau în relația noastră și pe care le-am împărtășit îndrumătorului nostru. Deși nu a fost ușor, această deschidere ne-a ajutat mult și încet, încet am reușit să corectăm acele aspecte.

I: Un alt aspect foarte important a fost acela de a trece de la “Să mă căsătoresc?” la ”Mă căsătoresc!”. Această trecere a fost relativ ușoară pentru că ea era persoana pe care eu mi-o închipuisem și pe care eu o doream. Luciana este o persoană afectuoasă, blândă, generoasă cu aproapele, înțelegătoare, știe să îți respecte libertatea și nu în ultimul rând e o persoană care îl are pe Domnul în centrul vieții ei, are o relație cu El (e chiar încăpățânată în a construi cu Domnul tot). Ce poți să îți dorești mai mult?! Pot spune că sunt o persoană cu adevărat binecuvântată.

- 6. Ghid de luare a deciziei + Comunicarea autentică** – În prima parte a acestei sesiuni (Ghid de luare a deciziei) am fost provocați ca fiecare să-și reevalueze decizia de a se căsători, punând această decizie în lumina Duhului Sfânt (prin rugăciune, Cuvântul lui Dumnezeu, îndrumarea spirituală, relația personală cu Domnul, dorințele inimii și împrejurările).

L: Eu mi-am revizuit motivele pentru care l-am ales pe Iulian și motivele pentru care doresc să mă căsătoresc în acest moment din viața mea. M-a atins în această sesiune faptul că am simțit din toată inima ca Iulian este cel primit în dar de la Domnul, și că și el a văzut în mine persoana potrivită și darul Domnului pentru el. În a doua parte a acestei sesiuni (Comunicarea autentică) am învățat cum trebuie să ascult, cum trebuie să mă exprim astfel încât Iulian să poată primi ceea ce doresc să-i împărtășesc, și că soluția rezolvării conflictelor nu este a lupta pentru a câștiga, nu este nici retragerea sau cedarea, ci rezolvarea în dragoste (cu o atitudine de umilință punând relația mai presus de interesul propriu în situația respectivă). În această a doua parte am conștientizat greșelile de comunicare pe care le făceam și că aceasta era și sursa multor conflicte. Am înțeles că este important să ascult în primul rând cu scopul de a înțelege ce vrea să spună celălalt, înainte de a căuta să-l contrazic sau să mă apăr. Iar când vreau să exprim ceva, contează mult să am în vedere ce, cum, și când spun.

I: Un punct foarte important care s-a atins a fost cel al comunicării. Noi ne-am tensionat de foarte multe ori datorită acestui aspect. Apoi, eu mă consideram foarte comunicativ, foarte deschis, dar nu era suficient. Am descoperit ce înseamnă cu adevărat comunicarea: înseamnă să înțelegi, să te faci înțeles, să indentifici tonul vocii, înseamnă să îți dai seama ce exprimă un gest neînsoțit de cuvinte, să răspunzi în mod adecvat la o ofensă, să rezolvi conflictele (nu prin forță, prin impunerea cu autoritate și celălalt să nu aibă voie să își exprime punctul de vedere), înseamnă să știi ce să spui, când să spui și cum să spui, înseamnă să-ți asumi riscul dar și răsplata procesului de a cunoaște și de a fi cunoscut. Eu de multe ori nu alegeam momentul potrivit, tonul potrivit și de multe ori se lăsa cu discuții aprinse, contradictorii, până la a nu mai vorbi. Eu în orice situație de conflict căutam să câștig, să pun mai presus părerea mea. Un alt aspect foarte important pe care l-am învățat a fost acela de a descoperi că bărbații și femeile au un limbaj diferit. Eu de multe ori mă certam cu Luciana pentru că ea spunea ceva și eu înțelegeam cu totul altceva și de aici pornea un întreg conflict în care fiecare își susținea părerea și fiecare i se părea că a fost clar și concret. Aici am învățat să mă folosesc de anumite întrebări clarificative cum ar fi: „din tot ceea ce spui ce ar trebui să înțeleg...”, „la ce te-ai referit când ai spus...”, sau întrebări conclusive: „din tot ce ai spus, ce anume vrei să înțeleg?”, „ce ai vrea să fac eu în mod special în acest moment?”. M-au ajutat foarte mult aceste întrebări. După ce am parcurs această etapă am constatat o mult mai mare claritate în a o înțelege pe Luciana. În această etapă un rol foarte important l-a avut și îndrumătorul care ne-a ajutat să înțelegem aceste aspecte, chiar ne-a ajutat să ne luăm câteva angajamente în aceste privințe ale comunicării: „să nu fiu superior”, „să nu mă mâni”, mai ales că în aceste aspecte aveam cel mai mult de crescut. Un alt aspect care m-a atins a fost acela de a rezolva conflictul în dragoste, să prețuiesc relația mai mult decât interesul meu de a câștiga sau a pierde, de a evita sau de a mă simți eu confortabil într-o anumită situație. Ar fi multe de spus din această etapă care a fost foarte bogată, dar mă opresc aici. Mulțumesc Domnului pentru acest dar al comunicării pe care am reușit să-l văd într-o altă lumină.

7. **Roluri și responsabilități** – În această sesiune am înțeles care sunt rolurile esențiale ale bărbatului și femeii în cadrul căsătoriei așa cum le-a prevăzut Dumnezeu în planul său. **Bărbatul:** lider-slujitor (el este capul familiei și al soției pe care o conduce cu iubire după modelul lui Cristos; el ia inițiativa în ghidarea generală a familiei, în urmarea lui Dumnezeu de către familie, în rezolvarea conflictelor, facilitează exprimarea darurilor și calităților soției). **Femeia:** ajutor – stăpâna casei (îi permite soțului să conducă fără a intra în competiție cu el; se dăruiește soțului și familiei punându-i pe primul loc în viața ei; completează și umple golurile din viața bărbatului, îl susține și îl încurajează).

L: Am înțeles că răspunsul esențial al femeii la rolul soțului este supunerea. Răspunsul esențial al bărbatului la rolul soției este lauda și cinstirea. Bărbatul trebuie să conducă în așa fel, încât soției să-i fie ușor să i se supună în mod voluntar fără a se simți ca o sclavă. Supunerea soției este foarte importantă și nu înseamnă că ea trebuie să asculte de bărbat, ci trebuie să-i dea posibilitatea să conducă și să-și îndeplinească astfel rolul de soț. Această sesiune a fost foarte binevenită pentru mine, pentru că îmi era greu să accept ideea supunerii pentru că o interpretam în mod greșit. Am descoperit că rolul soției în viziunea lui Dumnezeu este unul plin de valoare care mă poate împlini în mod profund și nu mă devalorizează așa cum percepeam eu lucrurile din perspectiva ideilor feministe.

I: Un alt aspect care ne-a fost prezentat a fost rolul pe care îl are un bărbat și o femeie într-o căsnicie. Adevărul este că trăim o inversare a rolurilor în ziua de astăzi: femeia a luat rolul bărbatului și bărbatul s-a debarasat de adevăratul lui rol, acela de a fi *lider-slujitor*. M-a atins

foarte mult rolul adevărat pe care îl are bărbatul, acela de lider slujitor. Aceasta nu înseamnă că el e un tiran care dă doar ordine și nu face nimic. A fi lider-slujitor înseamnă că el își asumă responsabilitatea generală pentru conducerea familiei și ia inițiativa de a sluji pentru nevoile soției și ale familiei sale. El trebuie să își asume responsabilitatea de a facilita exprimarea darurilor și a calităților soției sale. El se sacrifică pe sine pentru soție și pentru familie. Un rol important în această etapă l-a avut și îndrumătorul nostru care pe mine m-a ajutat să înțeleg ce înseamnă următorul citat din Scriptură: „Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este capul femeii așa cum și Cristos este capul Bisericii, trupul său...”(Efeseni 5, 22-44). Bineînțeles că eu am căzut în această gândire greșită (probabil ca mulți alți bărbați), deoarece credeam că femeia nu trebuie să își susțină punctul de vedere și nu trebuie să treacă peste părerea bărbatului sau să îl contrazică. Chiar îmi aduc aminte că s-a întâmplat de multe ori să fiu revoltat când eram contrazis, când nu se făcea cum am gândit eu, când ea avea propria opinie. Cu ajutorul îndrumătorului am înțeles că e normal ca fiecare să aibă propria părere, fiecare să își exprime opinia și împreună să căutăm o cale de mijloc, nu să rămână fiecare centrat pe opinia lui personală. După ce am înțeles acest lucru, eu am reușit de multe ori să trec ușor peste multele opinii diferite, să am pace și totodată au fost evitate multe conflicte care apăreau în urma diferențelor de opinie. Mulțumesc Domnului. Un alt aspect care m-a atins în această sesiune a fost acela că „supunerea soției înseamnă ca ea să-i dea soțului posibilitatea să conducă” și bărbatul să își iubească femeia și să conducă în așa fel, încât soției să-i fie ușor să se supună în mod voluntar soțului. Mi-am dat seama că iubirea este într-adevăr o artă, nu una oarecare, ci una frumoasă și intensă. La sfârșitul acestei frumoase sesiuni, împreună cu logodnica mea, ne-am consultat și am transpus pe o foaie convingerile noastre în cadrul căsniciei noastre, și fiecare și-a asumat rolul pe care trebuie să-l aibă în cadrul căsniciei.

- 8. Of, banii!** – În această sesiune am aprofundat despre faptul că banii pot fi într-o căsnicie o sursă de armonie, dar și un real butoi cu pulbere care poate stârni conflicte grave și ruptură în relația de cuplu. Principiul de bază ce trebuie urmat este faptul că nu noi suntem adevărații proprietari ai banilor și ai bunurilor noastre, ci Dumnezeu, iar noi nu suntem decât niște administratori. Ca urmare, trebuie să urmărim scopurile și voința lui Dumnezeu în deciziile pe care le luăm cu privire la bani (prin rugăciune și îndrumare). Nu trebuie să ne atașăm de bani, pentru că riscăm să nu-l mai punem pe primul loc pe Dumnezeu; acest lucru ducând la haos și nefericire.

L: Am înțeles că trebuie să acordăm importanță acestui aspect pentru că atitudinile și acțiunile în privința banilor au consecințe serioase în viața spirituală.

I: Banii au fost un alt subiect dezbătut în care am avut de crescut. Am înțeles că banii sunt ai Domnului și eu sunt doar un administrator al lor. Am mai înțeles că banii nu reprezintă un scop în sine. Ei reprezintă un mijloc care trebuie folosit pentru a realiza scopurile și planul lui Dumnezeu. În această sesiune am fost provocați printr-o întrebare în care fiecare trebuia să descopere câteva lucruri de care este atașat. La prima vedere eu credeam că sunt o persoană detașată, însă am descoperit lucruri în care eu sunt stăpânul și nu administratorul. Știu că Domnul nu este împotriva faptului de a avea bani, importantă este, însă, atitudinea pe care o am față de ei. Apoi, un lucru care mi-a rămas întipărit în minte a fost faptul că fiecare decizie pe care o iau va influența toate deciziile financiare viitoare. Un lucru foarte interesant a fost că la sfârșitul sesiunii era inclus și un capitol care te ajuta în alcătuirea unui buget lunar al familiei. Cu ajutorul acestui tabel la sfârșit de lună puteai să constăți în ce domeniu mai ai de crescut privind organizarea bugetului.

9. Intimitatea: comunicarea sexuală în căsnicie - În această sesiune am descoperit că scopurile pentru care a lăsat Dumnezeu viață sexuală în cadrul căsătoriei sunt: *procrearea, comuniunea între soți* (Domnul dorește să ne bucurăm de sexualitatea pe care El ne-a dăruit-o) și, conform *1Cor 7,5, protecția* (soțului și a soției de ispite; neîmplinirea unuia dintre ei pe acest plan îl poate face să caute împlinirea în afara căsniciei). Am înțeles totodată că bărbatul și femeia sunt diferiți în structura lor profundă cu privire la atitudine, nevoi, stimulare, reacție, împlinire sexuală și că este foarte necesar să ținem cont de aceste diferențe și să ni le facem cunoscute unul altuia, să le împărtășim celuilalt.

L: Recunosc că nu înțelegeam sensul profund al actului sexual și aveam o percepție mai curând negativă despre acest aspect din cauza experiențelor negative sau a percepției transmise din familie. Însă, după ce am parcurs această temă am înțeles că actul sexual este modul predilect prin care soțul și soția își trăiesc sacramentul căsătoriei lor; este o sursă de har și aduce binecuvântare în cadrul căsniciei. Actul sexual înseamnă trăirea concretă a sacramentului căsătoriei și trebuie privilegiat ca atare. El trebuie să vină ca o încununare a comuniunii noastre pe toate celelalte planuri (afectiv, spiritual etc). Pe cât de delicată ar putea fi comunicarea între noi cu privire la așteptările și exigențele personale pe plan sexual, pe atât este de important să avem această comunicare în acest domeniu. În cadrul actului sexual nu trebuie să urmărim plăcerea proprie, ci a-l împlini pe celălalt. Actul sexual înseamnă dăruire de sine totală și cere o mare ieșire din egoismul propriu, chiar jertfire de sine (uneori poate că va fi nevoie să mă dăruiesc asemenea lui Isus pe cruce). Este foarte important să ne rugăm împreună în mod constant pentru că rugăciunea are darul de a întări unitatea dintre noi și creează acea intimitate spirituală care conduce la unitate și intimitate fizică. Înainte de a parcurge această temă, îmi era foarte greu să abordez acest subiect, dar discutând și împărtășind despre viața sexuală, despre așteptări și temeri, am dobândit o mare deschidere în acest aspect și am înțeles că sexualitatea este un dar minunat lăsat de Dumnezeu.

I: Un alt punct care s-a atins în această pregătire a fost cel legat de *intimitate: comunicarea sexuală în căsnicie*. Încă de la început am conștientizat cât de puține lucruri știu despre intimitate, viață sexuală. Eu am căutat să aflu cât mai multe lucruri despre sexualitate de la prieteni, colegi, televizor, diferite materiale, reviste etc. Din păcate nu am aflat foarte multe lucruri, ba mai mult mi s-au spus doar lucruri care nu au făcut decât să distrugă imaginea mea despre femeie și să devin o persoană egoistă, centrată pe propria satisfacere. Din punct de vedere spiritual eu credeam că Domnul a creat sexualitatea doar pentru ca omul să aibă urmași. Însă nu mare mi-a fost mirarea să aflu că Domnul a creat sexualitatea și pentru ca bărbatul și femeia să se bucure unul de celălalt, precum și pentru a-i proteja pe soț și soție de ispite. Cu ajutorul îndrumătorului am reușit să o înțeleg mult mai bine pe femeie, în general, să înțeleg diferențele care sunt între noi, și apoi timpul și afecțiunea de care o femeie are nevoie ca să ajungă să trăiască împlinirea actului sexual. Un alt punct în care am fost ajutați de îndrumător a fost acela de a-l implica pe Domnul în relația noastră sexuală, să ne rugăm, să-l oferim Domnului pe partenerul pe care El ni l-a dăruit. Un alt aspect important a fost acela de a discuta cu logodnica despre așteptările pe care le are fiecare cu privire la relația sexuală. Fiecare și-a exprimat nerăbdarea, dar și temerile pe care le are vis-a-vis de relația sexuală. A fost o adevărată binecuvântare pentru mine această sesiune. Fiecare a depășit temerile pe care le-a avut (de multe ori se evita să se discute despre fricile pe care fiecare le avea privind relația sexuală).

10. Legământ de puritate – În finalul drumului de pregătire pentru căsătorie am fost provocați să luăm decizia de a ne păstra puritatea și de a ne-o proteja reciproc până la căsătorie, discutând și stabilind limite clare în ce privește apropierea fizică.

L: Am luat această decizie unul față de celalalt și în rugăciune înaintea Domnului, fiind conștienți că în acest mod noi ne exprimăm adevărul nostru față de Dumnezeu și totodată respectul profund unul față de celălalt. Am cerut de la Domnul să ne dea harul și să ne întărească voința pentru a nu aluneca în acest păcat al necurăției și să ne păstrăm caști până la căsătorie, având încredere că dacă noi ne abandonăm Domnului urmând legea lui, și El va fi cu noi și ne va binecuvânta. Știm totodată că a ne respecta puritatea până la căsătorie ne întărește și relația noastră prin construirea încrederii între noi, a iubirii adevărate care trece dincolo de impulsurile și atracția fizică, cu ajutorul stăpânirii de sine de care vom avea nevoie și în alte ocazii în cadrul căsătoriei. Probabil că dacă nu aș fi avut parte de această pregătire nu aș fi reușit să mă deschid. Mi-a clarificat și mi-a întărit o dată în plus dorința și decizia de a mă căsători cu Iulian, descoperind în el în fiecare zi tot mai mult că el este darul minunat al Domnului pentru mine. Am învățat să ne bucurăm unul de altul, ceea ce este minunat.

I: După un drum lung am ajuns și la finalul pregătirii în care fiecare și-a întărit convingerea că celălalt este într-adevăr darul lui Dumnezeu pentru el, că este persoana cea mai potrivită. Amândoi am crescut foarte mult în această perioadă, am devenit mult mai maturi din toate punctele de vedere: uman, material și spiritual. Am încheiat aceasta pregătire cu un legământ de puritate. Fiecare și-a luat angajamentul de a trăi o relație curată, lipsită de orice lucru care ar putea să-l ispitească și să-l murdărească pe celălalt. Acest legământ de puritate pe care l-am luat până la căsătorie ne-a ajutat să îl vedem pe celălalt cu ochii lui Dumnezeu, nu doar prin prisma dorințelor truștești. Mulțumesc Domnului pentru acest dar al pregătirii căsătoriei. M-a ajutat foarte mult, pot spune că într-adevăr m-am maturizat și am devenit cu adevărat bărbat.

În concluzie, nu putem decât să îl laudăm pe Domnul și să-i mulțumim din toată inima pentru darul extraordinar pe care El ni l-a făcut prin acest drum de pregătire pentru căsătorie în cadrul Comunității Magnificat. A fost un drum nu mereu ușor care ne-a provocat mult să fim sinceri cu noi înșine, cu logodnicul și cu Domnul. Am învățat să punem relația noastră în mâna Domnului cu transparență deplină prin intermediul îndrumării spirituale de care am beneficiat atât în mod personal, cât și împreună ca și cuplu. Am simțit totodată că această pregătire ne-a învățat să nu mai privim numai unul la celălalt (riscând de multe ori chiar să nu privim numai cu ochi binevoitori), ci împreună să privim spre Domnul și tocmai acest lucru ne-a unit cu adevărat. Putem da mărturie că după acest parcurs relația noastră a crescut mult în calitate, a devenit mult mai armonioasă, mai sinceră, mai plină de încredere reciprocă și simțim că barca în care am urcat împreună prin decizia de a ne căsători, are o țință clară, merge pe un drum sigur și totodată avem la dispoziție mijloacele necesare (Comunitatea, rugăciunea, îndrumarea, sacramentele) de a nu rătăci de la fericirea deplină pe care Domnul a dorit-o pentru noi.

Sigur că în parcurgerea acestui drum de pregătire pentru căsătorie au fost de mare importanță doi factori care au facilitat creșterea și maturizarea relației noastre. Primul factor este rolul îndrumătorului, deoarece acesta te ajută să te privești în interior și să trăiești cu obiectivitate fiecare problemă existentă în tine fără a o proiecta asupra celuilalt. Al doilea factor important este drumul comunitar pe care îl parcurgem amândoi în Comunitatea Magnificat. Fără acest drum și tot ceea ce ne-a oferit acesta până în prezent, pregătirea pentru căsătorie ar fi fost mai grea, deoarece pe la jumătatea cursului cei doi sunt invitați să se decidă pentru a-l urma pe Domnul într-un fel sau altul, dar noi eram deja deciși să-l urmăm pe Domnul în cuplu și lucrul acesta ne-a facilitat foarte mult înaintarea în pregătirea pentru căsătorie.